

[Justitsministeren.]

vist fra velvilje til et tilsagn om saglig behandling, men jeg er tilfreds, hvad enten det nu er en velvillig eller en saglig behandling. Jeg kan give tilsagn om, at jeg skal bidrage til, at der bliver en saglig behandling i udvalget.

Hr. Otto Mørch var inde på, at begrundelsen for den foreslåede forhøjelse af gebyret for passene er de stigende udgifter til politiet, og det er rigtigt, det står anført i forslaget begrundelse. Det er naturligvis ikke muligt blot nogenlunde nøjagtigt at gøre op, hvor stor en del af de stigende udgifter til politiet der vedrører udstedelsen af pas; det kan vist ingen forlange af os. Vi ved blot, at der er en meget betydelig stigning. Vi opererer i bemærkningerne til lovforslaget — eller også var det i fremsættelsestalen — med en stigning i lønudgifterne på 32 mill. kr. Efter de seneste opgørelser drejer det sig nu om 36 mill. kr.

Nu er det jo vanskeligt, som flere har været inde på, at komme med en procentberegning og sige, at dette her er et forslag om en forhøjelse på 150 pct. Ja, det er naturligvis rigtigt, men man kan jo også sige det på en anden måde, nemlig at der er tale om en forhøjelse på 3 kr. om året i de 10 år, det drejer sig om. Mon det virkelig vil afholde nogen fra at tage turen til Tenerifa, til Mallorca eller til Rhodos, eller hvor folk nu ellers rejser hen? Jeg har mine tvivl. Jeg tror ikke, der er nogen grund til at nære bekymringer, og derfor vil jeg sige til hr. Fuglsang-Damgaard, hvis bemærkninger jeg i øvrigt påskønner, at det vil næppe påvirke antallet af rejsende, så jeg tror ikke, der er grund til frygt for, at vi skal få nedgang i antallet af pas.

Både hr. Otto Mørch og hr. Fuglsang-Damgaard var inde på det spørgsmål, om der også til de ældre skulle gives pas for en kortere tid, og hr. Otto Mørch mindede om min forgængers benyttelse af ordet „makaber“ i den forbindelse. Det kunne der nok være noget om; det ville nok være betænkeligt at bruge 5 års passene for de

ældre. Måske man, når man når den alder — jeg nærmer mig den jo selv — ikke er tilbøjelig til at tænke på, at der er kort til den grænse, hvor det hele er forbi, og så ønsker man jo ikke at blive mindet om det fra myndighedernes side. Jeg ved ikke, hvordan det forholder sig; men jeg ville da meget hellere bruge den bestemmelse, der findes, til i sådanne tilfælde at lempe på gebyrreglerne. I anledning af de ønsker, der er fremført om at blive nærmere bekendt med, efter hvilke regler disse lempelser vil blive administreret, kan jeg give tilsagn om, at jeg vil forhandle dette spørgsmål i udvalget; det er vist ikke hensigtsmæssigt at komme nærmere ind på det her.

Hr. Otto Mørch var også inde på spørgsmålet om, hvordan det går med den fælles grænseekspedition, og fortalte om nogle rygter, han havde hørt om, at der næsten var internationale forviklinger som årsag til, at der endnu ikke er etableret nogen fælles grænseekspedition. Ved behandlingen af forslaget om fælles grænseekspedition var vi jo nogenlunde enige om, at den første nok skulle etableres ved Oksevej i Padborg. Herom kan jeg nu sige, at den nuværende pas- og toldkontrolbygning, der ejes af toldvæsenet, på grund af vejoplægning skal erstattes med en ny, hvor der nok skal være samarbejde mellem justitsministeriet og toldvæsenet. Den nærmere ordning er for tiden genstand for forhandling med toldvæsenet, og der ventes senere indledt officielle forhandlinger med Vesttyskland om en fælles grænseekspedition. Spørgsmålet beror for tiden på overvejelser i et af toldvæsenet nedsat strukturudvalg om, i hvilket omfang toldekspedition af gods skal finde sted ved selve overgangsstedet. Dette spørgsmål, der vil være afgørende for toldstedets nærmere udformning, forventes at ville blive klaret i løbet af kort tid. Det var altså den virkelige grund til, at vi ikke er kommet længere på dette spørgsmål.

Ja, hr. Niels Jørgen Nielsen rejste også en